

Głos Apostołów

Parafia pw. Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Oławie, pl. Zamkowy 16

25 marca 2012 r.

Nr 12/2012 (114)

Temat tygodnia

Sprzątanie duszy

Czterdzieści dni to sporo czasu, więc jak ten czas najlepiej wykorzystać? Jak najlepiej przygotować się do Świąt Wielkiej Nocy? Mija piąty tydzień Wielkiego Postu. Czy zaczęliśmy już sprzątać? Nie chodzi tu o mycie okien, trzepanie dywanów itp. Bez tego można świętować. Pytanie, czy zaczęliśmy już wielkie sprzątanie naszej duszy i wietrzenie myśli?

Skoro Wielki Post trwa, to może nie jest jeszcze za późno na posprzątanie tego, co tak często sami dobrowolnie zaśmiecamy – naszego

wnętrza. Niestety to grzech brudzi i zanieczyszcza duszę, a do takiej nie możemy i nie powinniśmy zapraszać Zmartwychwstałego Jezusa.

Całe szczęście, że przed nami jeszcze rekolekcje. A może to najlepszy czas na wielki wielkopostny rachunek sumienia? Więć może jeszcze uda się zacząć porządkować – pozbyć się zbędnego balastu i niepotrzebnych bagaży, które niestety nie dają przepchać się przez wąskie bramy rajy. Jest jeszcze czas na sprzątanie duszy i przygotowanie do odrodzenia, dlatego podejmij-

my trud pokonywania grzechu. Nie bójmy się zrobić porządku i dobrze wykorzystajmy pozostały nam jeszcze czas, aby Chrystus mógł w nas naprawdę zmartwychpowstać.

Tylko czy wiemy, czym jest grzech, który stale i natrętnie zanieczyszcza naszą duszę? Czy współczesny chrześcijanin jeszcze wie, jaką konkretną pracę trzeba podjąć, by uwolnić się od owych chorób duszy?

ks. Mariusz SZYPA

Ewangelia na niedzielę

Etapy

J 12, 20–33

Krzyż towarzyszy nam każdego dnia. Patrzymy na niego i czynimy go rozpoczynając i kończąc modlitwę. Uczymy się jego znaczenia i mamy go podejmować każdego dnia. Dzieje się tak wtedy, gdy służymy w imię Jezusa. Widząc Jego oblicze w innych i oddając siebie zawsze doświadczymy trudu i cierpienia. Wtedy będziemy tam, gdzie On. Wtedy On będzie tam, gdzie my. Taka służba to nie abstrakcja, ale codzienna ucznia Jezusa. Cierpliwość i wytrwałość są przy tym nieodzowne.

Droga, jaką nas Pan Bóg prowadzi, przechodzi od prawa wyrzytego w kamieniu do przymierza wypisanego w sercu człowieka. W naszym życiu duchowym ma się dokonać wielka przemiana: od traktowania

Boga jako ideału (idola) swego życia do przyjęcia Go jako największej wartości swego życia. Ta przemiana jest podobna do procesu, który przechodzi ziarno wrzucone w ziemię. Ziarno obumiera zapuszczając korzenie i wypuszczając pędy, a potem rodząc owoce. Dlaczego nasza wiara w Boga musi przejść od wiary w ideał do wiary w wartość? Dlatego, że za ideały czy za idoli nie oddaje się życia. Idol to ktoś, kogo podziwiam i naśladowuję, ale ktoś cały czas poza mną. Dopiero kiedy ideał staje się wartością mojego życia, relacja do niego się zmienia. Bowiem za wartości oddaje się życie. Wartością jest dla mnie to lub ten, kto jest mi tak bliski, że staje się częścią mnie samego. Dlatego za wartości ludzie oddają życie. ■

J 12, 20–33 Wśród tych, którzy przybyli, aby oddać pokłon Bogu w czasie święta, byli też niektórzy Grecy. Oni więc przystąpili do Filipa, pochodzącego z Betsaidy Galilejskiej, i prosili go, mówiąc: «Panie, chcemy ujrzeć Jezusa». Filip poszedł i powiedział Andrzejowi. Z kolei Andrzej i Filip poszli i powiedzieli Jezusowi. A Jezus dał im taką odpowiedź: «Nadeszła godzina, aby został uwielbiony Syn Człowieczy. Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: jeżeli ziarno pszenicy wpadnie w ziemię nie obumrze, zostanie tylko samo, ale jeżeli obumrze, przynosi plon obfity. Ten, kto miłuje swoje życie, traci je, a kto nienawidzi swego życia na tym świecie, zachowa je na życie wieczne. A kto by chciał Mi służyć, niech idzie za Mną, a gdzie Ja jestem, tam będzie i mój sługa. A jeśli ktoś Mi służy, uczci go mój Ojciec. Teraz dusza moja doznała lęku i cóż mam powiedzieć? Ojcie, wybaw Mnie od tej godziny. Nie, właśnie dlatego przyszedłem na tę godzinę. Ojcie, uwielbij imię Twoje». Wtem rozległ się głos z nieba: «I uwielbiłem i znowu uwielbię». Tlum stojący usłyszał to i mówił: «Zagrzmiało!» Inni mówili: «Anioł przemówił do Niego». Na to rzekł Jezus: «Głos ten rozległ się nie ze względu na Mnie, ale ze względu na was. Teraz odbywa się sąd nad tym światem. Teraz władca tego świata zostanie precz wyrzucony. A Ja, gdy zostanę nad ziemię wywyższony, przyciągnę wszystkich do siebie». To powiedział zaznaczając, jaką śmiercią miał umrzeć.

Paweł BEYGA

Liturgia bez tajemnic

Msza Święta „fontannowa”

W niedzielę, tydzień temu, około południa przyszedłem wypowiadać się do naszego kościoła. Zjawiłem się w kościele krótko po rozpoczęciu Mszy, ale jestem usprawiedliwiony, ponieważ byłem na Mszy w innym kościele, później. Jednak zauważyłem dwie rzeczy. Pierwsza to spóźnianie się wiernych na nabożeństwo. Odprawiłem spowiedź i wychodziłem z kościoła około dziesięciu minut po rozpoczęciu liturgii. Wracając parkingiem mijałem biegnące pary lub kierowców z trudem szukających wolnego miejsca. Czy

tak wygląda spełnienie niedzielnego obowiązku, który dla wielu, szczególnie młodych ludzi, jest jedynie obowiązkiem? Dawniej po rozpoczęciu Mszy zamykano drzwi do świątyni i nie wpuszczano spóźnialskich. Wymagamy od księży, żeby mówili dobre (a najlepiej krótkie) kazania, ale czy sami jesteśmy uczciwi i chociaż punktualni?

Drugą kwestią, którą chciałbym poruszyć, jest sposób uczestnictwa we Mszy. Za oknem wiosna, która skłania do długich spacerów czy niedzielnych wypadów na łono natury. Liturgia to nie piknik. Niestety z tru-

dem można odróżnić wiernych, którzy „uczestniczą” we Mszy stojąc na dworze od tych, którzy po obiedzie wyszli na lody. Przepraszam – czasami elementem odróżniającym jest ów lód i to też nie zawsze. Kościół jest w miarę duży, nie ma konieczności stania na dworze. O dziwo, niektórym nawet nie przeszkadza w niedzielnej Mszy, że pod fontanną nie słychać prawie nic bądź strzępy wyrazów dobiegających z głośnika.

Może czasami warto wypowiadać się rano, a niedzielne popołudnie spędzić w domu przy kawie i dobrej książce? ■

Informacje KAI

Z kraju i ze świata

Alina WILGOSIEWICZ

Nie milczeć o dyskryminacji chrześcijan

Pprzed coraz większą dyskryminacją prawną chrześcijan oraz powtarzającymi się przejawami braku tolerancji wobec stanowisk zajmowanych przez chrześcijan w Europie ostrzega w najnowszym „Raporcie 2011” Centrum Obserwacji Nietolerancji i Dyskryminacji Chrześcijan w Europie. Ośrodek, którego siedziba znajduje się w Wiedniu, zbadał i udokumentował w najnowszym raporcie 180 przypadków braku tolerancji oraz dyskryminacji chrześcijan w 2011 roku. Z informacji tych wynika, że 85% tzw. „przejawów nienawiści” skierowanych jest przeciwko chrześcijanom. „O tym fakcie nie można milczeć w debacie publicznej” – zaapelowała dyr. centrum Gudrun Kugler.

Wśród krajów, w których często dochodzi do dyskryminacji wyznawców Chrystusa, wymienia się Francję. Z raportu wynika, że 84% aktów wandalizmu to ataki na miejsca chrześcijańskie, takie jak kościoły czy cmentarze. Natomiast według opublikowanych niedawno przez rząd Szkocji danych wynika, że 95% aktów przemocy antyreligijnej dotyczy chrześcijan. Z kolei w Anglii i Walii 74% osób uczęszczających do kościołów potwierdziło, że coraz bardziej widoczne jest marginalizowanie chrześcijan w życiu publicznym, w mediach, w polityce i miejscu pracy. „Odczuwany przez wiele osób brak tolerancji wobec chrześcijan w społeczeństwie prowadzi do tego, że ludzie zaczynają uważać, iż „lepiej nie mówić o swo-

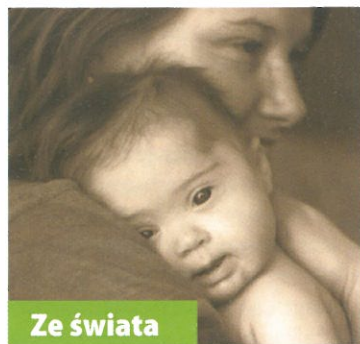
Z Europy

ich chrześcijańskich poglądach” – powiedziała Kugler. Według raportu w niektórych krajach europejskich łamie się wolność sumienia na drodze prawnej. „I tak na przykład w Holandii czy Wielkiej Brytanii urzędnicy państwowi mają obowiązek udzielenia „ślubów” parom homoseksualnym. We Francji pracownicy aptek muszą sprzedawać środki wczesnoporonne, a w Hiszpanii zarówno lekarze, jak i personel szpitalny zmuszani są do dokonywania aborcji”. ■

Werdykt sądu w procesie o „złe urodzenie”

Amerykańscy obrońcy życia skrytykowali werdykt sądu, który przyznał 3 mln dolarów odszkodowania parze ze stanu Oregon w USA za to, że lekarze nie zdiagnozowali podczas badań prenatalnych, iż ich nienarodzona córka cierpi na zespół Downa, uniemożliwiając na skutek tego „zaniedbania” dokonanie aborcji. Obrońcy życia podkreślają, że sam termin „złe urodzenie” jest sprzeczny sam w sobie, gdyż „każde narodziny są piękne, a życie jest cudem”. Do sądów w wielu krajach coraz częściej wpływają pozwy w sprawach o odszkodowania za tzw. życie niepełnowartościowe lub złe urodzenie. Zazwyczaj wnoszą je rodzice w imieniu niepełnosprawnego dziecka, twierdząc, że przez zaniedbanie lekarzy, którzy nie ostrzegli ich przed moż-

liwym kalectwem potomstwa, nie mogli rozważyć decyzji o zabiciu nienarodzonego dziecka przez aborcję, by w ten sposób nie skazywać go na życie wypełnione cierpieniem. Ariel i Deborah Levy argumentowali przed sądem, że gdyby wiedzieli, iż ich córka Kalanit urodzi się niepełnosprawna, zakończyłoby jej życie jeszcze w łonie matki. Dziewczynka liczy obecnie 4 lata i ma dwóch starszych braci. Podczas standardowych badań prenatalnych w szpitalu dokonano biopsji kosmówki, na podstawie której stwierdzono, że dziecko rozwija się prawidłowo. Potem okazało się, że przez pomyłkę do badania pobrano próbkę tkanki z łożyska matki. Tej „pomyłce” dziewczynka zawdzięcza życie. Jak zauważają bioetycy, bezkrytyczne akceptowanie pojęcia „ży-

Ze świata

cia niepełnowartościowego” może prowadzić do mentalności pozwalającej rodzicom mającym jakiegokolwiek wątpliwości co do czekającego na narodzenie dziecka, na dokonanie jego aborcji. Zwracają też uwagę na psychologiczne implikacje pozwołów w życiu dzieci uczestniczących w rozprawach, gdy dowiadują się od swych rodziców, że byłoby lepiej, gdyby się nie urodziły. ■

Temat tygodnia

Joanna RAJEWSKA-
-WARCHAŁ

cd. ze s. 1

Sprzątanie duszy

Znamy przecież 7 grzechów głównych, potrafimy je wymienić: pycha, chciwość, nieczystość, zazdrość, nieumiarkowanie w jedzeniu i piciu, gniew, lenistwo; ale czy wiemy jak z nimi walczyć?

Pierwsza choroba duszy – pycha. Co o niej wiemy, jakie z niej grzechy, i jakie jest na nią najlepsze lekarstwo?

Młodzi ludzie zapytani o grzech pychy potrafią odpowiedzieć. Pycha jest próbą postawienia siebie w miejsce Boga – grzechem, przez który człowiek uważa się za kogoś więcej aniżeli jest w rzeczywistości, a stąd chce się wywyższać nad drugich i chciałby nie mieć ani lepszego ani starszego od siebie, ani nawet równego sobie.

Wyniosłość, próżność, przechwalanie się, niezgoda, nieposłuszeństwo – to wszystko według nich „efekty uboczne” pychy. Ale jest na nie lekarstwo – pokora. Uznanie, że wszystko, co mamy, jest darem od Pana Boga, a my wcale nie jesteśmy lepsi od innych, przeciwnie, to inni są lepsi od nas.

Wielu z nas przywiązuje ogromną wagę do pieniędzy, bogactw. Nie wystarczy nam to, co mamy. Chcemy tego, co ma sąsiad, kolega, pan w telewizji... A nawet jak mamy, to trudno nam się podzielić z tymi, którzy naprawdę potrzebują, bo się przywiązaliśmy do tego, co często niekoniecznie jest nam potrzebne. Lekarstwo? Szczodrość. Przecież jeśli nauczymy się dzielić tym, co posiadamy, z drugim człowiekiem na chwałę Boga, to będzie nam łatwiej, a może nawet łatwiej iść przez ziemskie życie.

Nieczystość. Skłonność ku rozkoszom cielesnym. Najczęściej kojarzy się człowiekowi z nieczystością seksualną, ale jak nauczał nas Pan Jezus to również wszystko to, co pochodzi z ludzkiego serca i wiąże się ze złym postępowaniem, a co bezcześnie naszą świętość. Lekarstwem na nieczystość jest post, modlitwa, unikanie złego towarzystwa i oddanie się od pokus.

Zazdrość. Kolejna choroba naszej duszy, na którą niestety bardzo często zapadamy, chociażby smucąc się powodzeniem drugiego człowieka. Tak jakbyśmy dzięki temu mieli stracić nasze. Zazdrosny nie raz podejmuje starania mające na celu pomniejszenie dobrej sławy bliźniego. Lekarstwo? Ćwiczenie się w braterskiej miłości. Dostrzeganie w drugim człowieku Pana Jezusa oraz zastanowienie się nad tym, komu ta zazdrość szkodzi, bo przecież tak naprawdę to zazdrosny smuci się wewnątrz i sam siebie czyni nieszczęśliwym.

Nieumiarkowanie w jedzeniu i piciu – obżarstwo. Jedząc bez potrzeby, wyszukując drogie pokarmy czy też nie zważając na posty lub jedząc z nadmierną pazernością i chciwością popełniamy często

nieświadomie ten grzech. Czasami warto przystopować. Umiarkowanie i wstrzemięźliwość w przeciwieństwie do obżarstwa służą nie tylko naszemu ciału, ale i duszy, którą łatwiej zachowamy czystą. Objadanie się daje rozkosz pozorną i krótkotrwałą. Osłabia duszę przez grzech oraz sprawia, że ciało narażone jest na bóle np. żołądka, głowy i ciężkie choroby.

Gniew to wada z rodu nieopanowania – niepanowanie nad emocjami. Jako gwałtowne uczucie może on wyrządzić wiele zła lub spowodować utrwalenie się w postaci nienawiści – łącznie z nienawiścią względem Boga. Nie każdy gniew jednak jest złym, bo umiarkowany i porządny bywa dobry. To naturalna reakcja człowieka, a odruchy i uczucia nie mogą być ze swej natury złe. Grzech pojawia się wtedy, gdy nasza zła wola opanuje je i wypaczy.

Gniew może więc być i niestety bywa złym, jeśli zapanuje nad nami i włączy nas w dzieło zniszczenia. Grzechy, które wypływają z gniewu, nie są nam niestety obce: obelgi, złośliwe uniesienia, kłótnie... Jak oczyścić duszę i bronić ją przed niepohamowanym gniewem? Ćwiczyć się w cnocie cierpliwości i łagodno-

ści biorąc przykład z ludzi świętych, z samego Jezusa, który cierpliwie znosił najokrutniejsze męki i obelgi swoich prześladowców.

Lenistwo – tak często dopada człowieka. A to nic innego jak znużenie, odraza i ociężałość. Szczególną krzywdę wyrządza naszej duszy, gdy czujemy odrazę do dobrych uczynków, nudzi nas zachowywanie przykazań. Człowiek leniwy często oddaje się nałogom, traci szansę na czynne i cnotliwe życie, czując odrazę do tych, którzy pobudzają go do wyrwania się z grzechu i nawrócenia na dobrą drogę życia. Dlatego nigdy nie należy próżnować. Trzeba „wziąć się w garść” i pamiętać, że Bóg obiecał wszystkim pilnie dochowującym Jego przykazania nagrodę wieczną w Niebie.

Czy uda nam się to wszystko zwalczyć? Uleczyć nasze dusze? Mieszkańcy Oławy twierdzą, że rozpoczynające się rekolekcje wielkopostne to czas szczególny i wyjątkowy, na który czekali z niecier-

pliwością. To nieodzowna pomoc w przygotowaniu się do wielkiego wydarzenia, jakim jest Zmartwychwstanie. Czas prób, lekcji oraz nauki, jak stawać się lepszymi. Zdają sobie doskonale sprawę z faktu, że nie będzie łatwo po kilku godzinach spędzonych na naukach rekolekcyjnych stać się od razu lepszym człowiekiem, ale to dobry początek i nieoceniona pomoc w nauce roztropności i mądrości ducha. Nie od razu uda się posprzątać cały bałagan w duszy, ogarnąć ten rozgardiasz, bo to przecież praca na całe życie człowieka, ale przecież od czegoż trzeba w końcu zacząć i postawić sobie parę ważnych pytań. A to wszystko mogą ułatwić właśnie rozpoczynające się w parafii rekolekcje. Niewątpliwie są okazją do zrobienia pierwszego, a może w przypadku niektórych kolejnego, ważnego kroku w osobistym nawróceniu.

A więc wielkie sprzątanie czas zacząć!

Gdzie na spowiedź w Oławie?

W tym roku nasza parafia zmieniła, po latach, termin rekolekcji wielkopostnych. W tej sytuacji spowiedź w naszym kościele może być nieco ułatwiona, bo w tym samym tygodniu spowiedzi rekolekcyjne będą się odbywały także w dwóch pozostałych głównych parafiach Oławy. Ale i tak najlepiej zrobili ci, którzy o przedświąteczną spowiedź zadbali wcześniej i nie będą już musieli czekać przez dziesiątki minut w zatłoczonych świątyniach.

Porządek spowiedzi rekolekcyjnych w trzech głównych parafiach Oławy przedstawia się następująco:

Poniedziałek, 26 marca – parafia Miłosierdzia Bożego – od godz. 8.00; po południu – od godz. 16.00

Wtorek, 27 marca – parafia św. ap. Piotra i Pawła – od godz. 8.00; po południu – od godz. 15.30

Środa, 28 marca – parafia NMP Matki Pocieszenia – od godz. 8.00; po południu – od godz. 16.00.

Warto być dobrym

Tylko dlatego, że polskie społeczeństwo znane jest z wrażliwości na ludzka biedę, choroby, niedomagania – można realizować wiele dzieł dobroczynnych. Każdego roku Caritas – największa organizacja dobroczynna w naszym kraju, udziela pomocy, średnio, na kwotę ponad 482 mln zł. Wiele osób podkreśla, że przekazują swoje pieniądze Caritas, bo ufają tej kościelnej organizacji.

Trwa rozliczanie PIT-ów za ubiegły rok. Pamiętajmy, że przy okazji możemy przekazać 1% naszego podatku dochodowego na dzieła Caritas. To bardzo cenny udział w pomaganiu innym.

NASZA JAŁMUŻNA WIELKOPOSTNA

Skarbonka dobroci

„Zrezygnuj w Wielkim Poście z konkretnej przyjemności i złoś ofiarę do skarbonki” – takie hasło widnieje na milionach skarbonek, które od początku Wielkiego Postu są do wzięcia w kościołach w całej Polsce. Ich zbieranie odbędzie się tydzień po Wielkanocy – w Niedzielę Miłosierdzia Bożego. W tym roku datki zebrane podczas akcji Caritas przeznaczy na pomoc osobom w podeszłym wieku.

Taka forma dobroczynności to nie tylko wkład materialny w akcję, którą kolejny raz zorganizowała Caritas Polska. Za datkami pieniężnymi kryje się ofiara duchowa, naznaczona walką z pokusą, słabością, wygodnictwem. Wartości tej walki, choćby przy odmawianiu sobie jednej godziny przed telewizorem, czy rezygnacji ze zjedzenia ulubionego ciasta, nie da się oszacować. A Pan Bóg może bez końca dysponować wysłużonymi w ten sposób haskami. Masz już Skarbonkę Wielkopostną w domu?

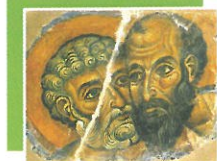
Paschalik Caritas na stół Wielkanocny

Kupując w tym roku miniaturę paschału na stół wielkanocny wesprzemy inicjatywy dobroczynne Caritas Archidiecezji Wrocławskiej. Świece, które są do nabycia w biurze parafii, pomogą rozpalić wielki płomień nadziei. Dzięki nam będą mogli nim się ogrzać ci, którym jest najtrudniej.

Oknem oławskiej zakonnicy

Świat jest spragniony Boga

To niesamowite uczucie, być tu znowu – mówi ze wzruszeniem s. Salomea Ratajczak, z zakonu mniszek kamedulek, przeciągając delikatnie dłońią po powierzchni ołtarza. Z tym kościołem związanych jest tak wiele wspomnień. Każdemu przyjazdowi do rodzinnej Oławy, zwłaszcza teraz, kiedy mieszka we Francji, towarzyszy fala wzruszeń. W myślach przelatują obrazy związane z domem na Chrobrego, sceny ze szkolnych korytarzy; twarze znajomych, ulubione zakamarki miasta.

Ale ponad nutę sentymentalną mocno wybija się radość, której ma w sobie nieprzeniknione zasoby. O, tak, jest człowiekiem na wskroś szczęśliwym. I nie są w stanie tego zmącić nawet liczne choroby, które mimo młodego wieku tak mocno ją nękają.

Pyta mnie ksiądz prowokacyjnie o powagę Wielkiego Postu. Patrzą

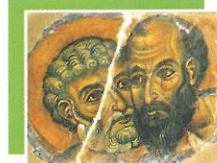
na ten czas przez pryzmat bycia kochaną przez Tego, który poszedł za mnie aż na krzyż. Im lepiej to sobie uświadamiam, tym większa wdzięczność mnie wypełnia. A jeśli robi mi się smutno, to głównie wtedy, gdy spotykam we Francji ludzi głodnych Boga. Jakże wiele jest tam osób, które pragną, aby tchnąć w nich choćby odrobinę nadziei, wiary, radości.

Często zdarza się, że pukają do drzwi naszego klasztoru, a nawet zaczepiają na ulicy i mówią wprost – niech mi siostra opowie o Jezusie, o swojej wierze. Tak, współczesny, zagubiony człowiek bardzo potrzebuje usłyszeć, że Jezus – Miłość także dla niego zmartwychwstał.

Notował ks. Janusz GORCZYCA

Kalendarium parafii

Oława chce telewizji Trwam

Decyzja o nieprzyznaniu miejsca telewizji Trwam na cyfrowym multipleksie telewizji naziemnej wywołała ogromne emocje w całej Polsce. Z całego kraju płynęły głosy sprzeciwu i petycje w celu odwołania tej decyzji. Nasze miasto również posiada Koło Radia Maryja. Dokładniej rzecz ujmując, nazywają oni siebie rodziną. Radio Maryja i Telewizja Trwam to chyba jedyne media w Polsce, a może i na świecie, które swoich słuchaczy i widzów nazywa rodziną. Koło Rodziny Radia Maryja w Oławie znajduje się

w parafii Matki Bożej Pocieszenia. Ich opiekunem jest ks. Paweł Cembrowicz, proboszcz sanktuarium. Oława również zabrała głos w dyskusji na temat telewizji Trwam i jej dyskryminacji. Zebrano blisko 750 podpisów. Powodem, dla którego nie

włączono tej katolickiej telewizji do grupy wybranych stacji, jest między innymi rzekome niewypełnienie kryteriów finansowych. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji jednakże nie wzięła pod uwagę grupy odbiorców telewizji Trwam, która jest ogromna. Zainteresowanie społeczne tą sprawą i odzew obywateli świadczą bez wątpienia o konieczności obecności takiej telewizji, która modli się, rozmawia i informuje swoich widzów, a przede wszystkim daje im możliwość wyrażenia swojego zdania oraz poczucie, że są potrzebni. ■

Paweł BEYGA

Z życia parafii

Mozart poruszył
Oławian

Tu można było odczuć Boga – mówi Pani Maria wychodząca 16 marca z koncertu u Apostołów. Jak można było zauważyć na twarzach obecnych, Mozart poruszył oławian. Dokładniej mówiąc, jego Msza Requiem. Dzieło zostało wykonane przez artystów z Polski i Niemiec pod dyrekcją, znanego już publiczności oławskiej, Alana Urbanka. Oprawę instrumentalną i wokalną zapewniła Orkiestra Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu; Cornelius-

-Burg Chor z Erkelenz oraz Chór Uniwersytetu Wrocławskiego Gaudium i Chór Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu. Patronat honorowy nad koncertem objął Metropolita Wrocławski oraz Burmistrz Oławy.

Po raz kolejny Oława udowodniła, że jest słuchaczem wymagającym. Teksty liturgiczne, opracowane jak piękny kryształ, wywoływały wzruszenie, łęk oraz zachwyt wśród pełnego po brzegi kościoła śś. ap. Piotra i Pawła. Wśród zaproszonych gości byli między innymi burmistrz Oławy

Franciszek Październik oraz dziekan ks. Stanisław Bijak.

Oławianie mieli okazję wysłuchać już czterech Koncertów Wielkopostnych. Były to pop-oratorium „Miłosierdzie Boże” Zbigniewa Małkowicza, „Requiem dla mojego przyjaciela” Zbigniewa Preisnera oraz pieśni wielkopostne w wykonaniu chóru Deus meus.

ks. Janusz GORCZYCA

Rekolekcje wielkopostne 2012

Powiew wiary
z Afryki

Franciszkanin, o. Bogusław Dąbrowski, od 11 lat pracujący w Ugandzie w Afryce, będzie naszym tegorocznym rekolekcyjnistą wielkopostnym. Podczas rekolekcji, jak sam zapowiada, będzie starał się pomóc w znalezieniu odpowiedzi na pytanie – jak zastosować Ewangelię do codziennego życia w XXI wieku. Będzie też sporo o jego pracy misyjnej w Afryce.

Ojciec Bogusław ma 46 lat i pochodzi z Nowego Sącza. Po ukończeniu technikum budowlanego wstąpił do Zakonu Ojców Franciszkanów Konwentalnych. Święcenia kapłańskie przyjął w 1993 roku. W latach 1998–2000 roku studiował poddyplomowo psychologię i psychoterapię na KUL. W 2008 roku uzyskał stopień licencjata na wydziale misjologii na UKSW w Warszawie. Uczestniczył w licznych międzynarodowych sympozjach misyjnych. Opublikował

szereg artykułów, m.in. na tematy związane z misjami. Choć pracuje w gorącej Afryce, pasjonuje go między innymi jazda na nartach.

Po ks. Kazimierzu Gajowym z Libanu, o. Bogusław jest kolejnym misjonarzem rekolekcyjnistą, który podzieli się z nami swoją wiarą. ■

Plan rekolekcji wielkopostnych
w parafii śś. ap. Piotra i Pawła w Oławie,
25–28 marca 2012 r.

Niedziela, 25 marca

Msze św. z naukami rekolekcyjnymi – godz. 7.00, 8.00, 10.00, 11.30 (dla dzieci), 13.00, 16.00 (dla dzieci I-komunijnych), 18.00, 19.15 (młodzież); 17.15 – Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnym ojca Rekolekcyjisty.

Poniedziałek, 26.03

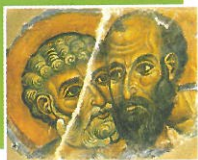
7.00 – Msza bez nauki rekolekcyjnej,
9.00 – Msza św. z nauką ogólną,
10.00 – Msza św. dla młodzieży z L.O. im. Jana III Sobieskiego,
17.00 – Msza św. z nauką dla dzieci,
18.00 – Msza św. z nauką ogólną,
19.30 – spotkanie z młodzieżą.

Wtorek, 27.03.

7.00 – Msza św. bez nauki rekolekcyjnej,
8.00 – POCZĄTEK SPOWIEDZI,
9.00 – Msza św. z nauką ogólną,
10.00 – Msza św. dla młodzieży z L.O. im. Jana III Sobieskiego,
15.30 – POCZĄTEK SPOWIEDZI,
18.00 – Msza św. z nauką ogólną.

Środa, 28.03.

7.00 – Msza bez nauki rekolekcyjnej,
9.00 – Nowenna i Msza św. z nauką ogólną,
10.00 – Msza św. dla młodzieży z L.O. im. Jana III Sobieskiego,
17.00 – Msza św. z nauką dla dzieci,
18.00 – Nowenna i Msza św. z nauką ogólną,
19.30 – Msza św. z nauką dla młodzieży i osób późno wracających z pracy.

V Niedziela Wielkiego Postu

Ogłoszenia parafialne

- Dziś rozpoczynamy w naszej parafii rekolekcje wielkopostne, które potrwać do środy. Spowiedź rekolekcyjna we wtorek. Plan rekolekcji i spowiedzi podany jest oddzielnie, w tym numerze „Głosu Apostołów”
- Gorzkie Żale – w niedzielę, o godz. 17.15.
- Nowenna do Matki Boskiej Nieustającej Pomocy – w środę, o godz. 9.00 i 18.00.
- Odnowa w Duchu Świętym zaprasza na spotkania w czwartek o godz. 19.00, do domu parafialnego.
- Droga Krzyżowa – w piątek o godz. 9.00 i 17.30.
- Nabożeństwo do miłosierdzia Bożego – w piątek, po Mszy o godz. 9.00.
- Nieszpory przed VI Niedzielą Wielkiego Postu – w sobotę, o godz. 17.15.
- Za tydzień – Niedziela Palmowa.
- Zachęcamy do nabywania w biurze parafii paschalików Caritas na stół wielkanocny. Przed kościołem, dzieci ze scholi „Apostolskie Nutki” rozprowadzają baranki i dekoracje wielkanocne, zbierając w ten sposób datki na wyjazd wakacyjny.
- Przypominamy też o możliwości odpisania 1 % podatku dochodowego na rzecz Caritas. Szczegóły na ulotkach.
- Składamy serdeczne Bóg zapłać Róży MB Współodkupicielki Świata za dar 500 zł na spłatę należności za remont dachu naszego kościoła. Dziękujemy też pewnej pani za 500 zł przekazane na ten sam cel.
- Zachęcamy do czytania prasy: „Gościa Niedzielnego” i „Niedzieli”.
- Solenizantom i jubilatom z najbliższych dni składamy najlepsze życzenia. Wszystkim życzymy dobrej niedzieli i owocnego tygodnia.

Zmarli

✠ Joanna ROMANIAK
✠ Janina OSTROWSKA

*Wieczny odpoczynek
racz jej dać Panie...*

Ochrzczeni

Martyna Maja
KWIECIEŃ
Hanna Iga SURDEL
Łukasz Jakub TYRON

KALENDARZ

25 marca (nd.)	26 marca (pon.)	27 marca (wt.)	28 marca (śr.)	29 marca (czw.)	30 marca (pt.)	31 marca (sob.)
Piąta Niedziela Wielkiego Postu	Uroczystość Zwiastowania Pańskiego	Dzień powszedni	Dzień powszedni	Dzień powszedni	Dzień powszedni	Dzień powszedni
Bolka, Cezaryni, Dyżmy, Marioli	Duszana, Emanuela, Olgi, Teodora	Ernesta, Jana, Lidii, Marka	Anieli, Kastora, Sonii	Marka, Wiktoryny, Zenona	Amelii, Leonarda	Balbiny, Beniamina, Dobromira, Kamila, Kornelii

Poradnia Rodzinna przy parafii śś. ap. Piotra i Pawła w Oławie

Przyjmuje w:
PONIEDZIAŁKI w godz. od 8.00–10.15
WTORKI w godz. od 16.00–19.45
ŚRODY w godz. do 16.00–19.45
SOBOTY w godz. od 15.00–19.30
Konieczna wcześniejsza rejestracja drogą elektroniczną!!!
 (www.petrus.olawa.pl)

Porządek mszy świętych

w **niedziele:**
 7.00, 8.00, 10.00, 11.30, 13.00, 16.00, 18.00, 19.15
 w **dni powszednie:**
 7.00, 9.00, 18.00

Archidiecezjalna Poradnia Adopcyjna Ośrodek Adopcyjno-Opiekuńczy

Czynna jest w **poniedziałki i środy**
 w godz. 16.00–19.00
 oraz w **czwartki** w godz. 9.00–14.00
 Wrocław, ul. Katedralna 4/25
 tel./faks: 71 327 11 03

Kancelaria parafialna

Od **poniedziałku do piątku**
 w godz. 9.30–11.00.
 Po wieczornej Mszy św. –
 od **poniedziałku do soboty.**
 W pilnych sprawach można kontaktować się
 telefonicznie, dzwoniąc pod numer
 tel.: 783 596 323